

FELELŐS SZERKESZTŐ: **LOVASSY ANDOR**

TARTALOM:

A Kormányzó Úr névünnepe. *Svéda Pál.*
„Maurinum“-unk az élet útjain. *Dr. Vargha D.*
A magyar katonanóta. *Lovassy Andor.*
Vadludak húznak. (Vers.) *Molnár József.*
Könyöklés. *Kincses Ferenc.*
Nótaszületés. *Király István.*
Könyvekről. — Hivatalos közlemények.
Sportrovat. — Szerkesztői üzenetek.
„MÓRIC“ — **FRISS MÓR-HU-MOR.**

A PÉCSI EGYETEMI SZENT MÓR-KOLLÉGIUM
IGAZGATÓJA
A MAURINUM TAGJAIHOZ, A KEDVES SZÜLŐKHÖZ
ÉS MAURINUM BARÁTAIHOZ!

Jelmondat:
SZERESD A MAURINUMOT!

MAURINUM-unk kéthavonként bekopogtat a pécsi egyetemi Szent Mór-Kollégium **ifjúságának** esze- és szíve bőségéből írt közleményeivel.

TOLLE! LEGE!

Fogadja mindenki szívesen a **MAURINUM**-ot ebben a formájában is és olvassa el mindazt, amit a lapok betűi mondanak, — a **MAURINUM** ifjúsága tollából. Lesz benne valami — erőink szerint — a tudományból, a szépirodalomból, esetleg hivatalos (s már ami közölhető) belső ügyekről, a jókedvből és tréfából is.

A **MAURINUM** minden tagja, a Kedves Szülők és Barátaink mind-mind szerezzék meg és olvassák is el szeretettel, mert a **MAURINUM** minden sorában érdemes akar reá lenni. Legyen most kedves **olvasmány**, később **emlék**, tíz, húsz stb. év múlva pedig már **érték!**

A Szent Mór Kollégium lakói egész évben 1 pengőért, számonkint 20 fillérért, — a Kedves Szülők és jó Barátaink 2 pengőért, számonkint 50 fillérért szerezhetik meg. Tekintettel a megindulás nehézségeire a T. Szülők és Barátaink jótékony-jellegű felülfizetésének a Kiadóhivatal csak örülni tud. Szeretne is...

Pécs, 1934. évi december hó 6-án.

VARGHA DAMJÁN
igazgató.

A következő számokat a kiadóhivatal csak azoknak fogja megküldeni, akik ezt igényelni fogják.

A KIADÓHIVATAL.

MAURINUM

A PÉCSI EGYETEMI SZENT MÓR-KOLLÉGIUM IFJUSÁGI LAPJA

KÉZIRAT GYANÁNT	FELELŐS SZERKESZTŐ: LOVASSY ANDOR KIADJA: A PÉCSI SZENT MÓR-KOLLÉGIUM FELELŐS KIADÓ: KINCSES FERENC	MEGJELENIK ÉVENKÉNT ÖTSZÖR
--------------------	--	----------------------------------

A Kormányzó Ur névünnepén

imára kulcsolódnak a dolgoz magyar kezek, megnyílnak a magyar szívek, egy pillanatra megáll az egész magyar élet és csak a fohász hangja tölti be a magyar léget, amely száll, emelkedik folyton erősödve az égi magasságok felé, a mindenség Urának trónusához. Imádkozik az egész nemzet, a határokon innen és túl. Kéri a magyarok Istenét, kísérfje áldó segítségével az első magyar embert továbbra is az idők végtelenségéig, világosítsa meg elméjét, hogy a küzdelmes multhoz hasonlóan mindig biztos kézzel vezethesse népét a tengernyi veszélyen át a szebb, a boldogabb jövő napsütéses tája felé, amelynek biztató reménysugarai már kezdenek feltünni s a törhetetlen élet rózsás színeivel festik meg a magyar ég alját tizenöt év heorikus, céltudatos küzdelme után... De mi ugyanekkor vissza is nézünk és porbahulló alázattal köszönjük meg az örök Igazságosságnak, hogy a legnagyobb reménytelenség perceiben adott nekünk egy embert, akinek lelkében az ősi magyar erények kristályosodtak ki, akinek szemében benne lobogott egy ezeréves népnek öntudatos keménysége, aki erőt öntött a csüggedőkbe és rávezette népét az elhagyott útra, amely egyedül bizonyult járhatónak a mult megpróbáltatásai között: a nagy, az igaz, az áldozatos magyarság ősvényére, amely minden trianoni vérzószívű magyar legfőbb vágyának megvalósulásához vezet...

A magyar egyetemi ifjúság a jó Isten áldását kéri a Kormányzó Ur áldásos életére, akinek legfőbb vezetése alatt rendületlenül hiszi, hogy sikerrel fogja végrehajtani az új honfoglalást és valóra váltani a hozzáfűzött reményeket...

Svéda Pál.

MAURINUM-unk az élet útjain

Az a szeretet és a belőle kiáradó mindenén átható lelkesedés, amely a Szent Mór-kollégiumot valóban nehéz időkben létrehozta: most betükbe vésvé kilép a külső élet útjaira. „MAURINUM” címen elhagyja márványpalotáját és barátságos bebocsátásért kopogtat.

A Szent Mór-Kollégium szelleme már-már teljesen kialakult. Hírve bejárja az egész országot, hiszen huszonkilenc vármegyéből voltak már növendékeink.

A pécsi Erzsébet Tudományegyetem ma már jóformán el sem képzelhető a Maurinum nélkül, amely a katolikus egyetemi hallgatók napsütéses, tiszta és modernül berendezett otthona. Keresztény katolikus szellemet kifelé hirdeti a rizalitok felett elhelyezett kereszt, befelé a kápolna; a legmagasabb, vagyis az egyetemi tanulmányok ápolására szolgál a könyvtár, erre valók a tanulótermek és ezt szolgálják — az általános és tudományos ismeretek megszerzése céljából — az ú. n. **block-előadások** és idegen nyelvtanfolyamok; a sportterület, a tornaterem, fürdők stb. a modern testnevelés lehetőségeit biztosítják.

Az utóbbi időben többször éreztük annak szükségességét, hogy a Szent Mór-kollégium egyetemi hallgató tagjainak szüleivel a tanév alatt is érintkezésbe lépjünk. Már csak ezért is szívesen fogadtuk kedvelt Maurinumunk ifjúsági tagjainak az a többször kifejezett óhaját, hogy az eddigi szokás szerint Móricka címlappal, Mór-humor tartalommal megjelenő belső újságunkat komoly értékűvé változtassuk. Így született meg a „**MAURINUM**” című lapunk az Igazgatóság és ifjúság közös óhajára.

A „**MAURINUM**” c. lapunkat meleg szeretettel ajánljuk első-sorban kollégista **növendékeinknek** és **szüleiknek**, azután az egyetemi Professor Uraknak és a MAURINUM áldozatkész barátainak nemes jóindulatába.

Olvassuk minél többen, hogy Erzsébet-Egyetemünk hírneve és Maurinumunk szelleme ezuton is minél szélesebb körben terjedjen.

Boldog Mór püspök égi pártfogása mellett legyen az Úr áldása mindannyian az integer Magyarorszáig járára.

Vargha Damján
igazgató.

TUDOMÁNYOS RÉSZ

A magyar katonanóta

Írta: Lovassy Andor

Krónikáink és egyéb értékes följegyzéseink alapján tudomásunk van arról, hogy harcos őseink énekelve mentek a csatába. A régi vitézi énekek eleinte jobbra csak egy-egy nagyobb hős vagy küzdelem emlékével és dicsőítésével foglalkoztak. Később az őrtüz mellett föltűnt az otthonhagyott család és a harc utáni boldog családi élet képzete is.

Evszázadok hosszú során érkezett el a katonanóta arra a fokra, melyen a katonaelet minden mozzanata, hangulata és érzésvilága kifejezésre juthat.

Sajnos újabban nem sokat hallunk ezekről a nótákról, melyeknek nagy jelentősége több figyelmet is megérdemelne akkor, amikor ma már az utolsó kis faluban is a rádióból tanult legújabb pesti slágereket fujják. Tényként állapíthatjuk meg, hogy jelenlegi népköltésünk egyik legtermékenyebb területe napjainkban a katonanóta. De mi hát a katonanóta? — vetődik föl a kérdés.

Népdal, mert a nép lelkéből fakad a nép nyelvén. A magyar nép öröme és bánata dalban nyer kifejezést s így érthető tehát, hogy a katonaeletnek is megvan a visszhangja népköltészetünkben. Az igazi katonanóta tulajdonképpen a laktanyában és a gyakorlatok alkalmával születik. Egyesek állítása szerint legnagyobb részük az u. n. „civil” népköltésből alakul, mások szerint pedig „csak a szomorúság olvasható ki belőlük.” Az elsőnek oka a közös vonásokban keresendő, azonban az igazi katonanótához katonás kifejezések, katonás hangulat és érzés is kell. A második állítás pedig annyiban felel meg a valóságnak, hogy a magyar katonanótában valóban sok bánat van, mert hiszen az élet legszebb korszakában szakad ki a falusi legény abból a környezetből, melyet ilyenkor elhagyni a legnehezebb; azonban aki ismeri ezeket a dalokat, az tudja, hogy a bánaton kívül mennyi finom derű és optimizmus árad belőlük. Benne van ezekben a nótákban a magyar katona elszántsága, harci kedve, hősiessége, ereje, hűsége, szülői szeretete, szerelme, önérzete, jókedve, humora, bánata stb., benne van a magyar katona szíve-lelke és egész valója. És ezt a hihetetlenül gazdag kincsestárat népies, velős, őserűjű, tiszta, közvetlen és természetes nyelven fejezi ki a katonanóta.

A falu harangja is bánatosan szól, amikor beírják a legény nevét a „nagy könyvbe.” Október elsején, mikor el kell válni a kedvestől, a rezgő nyárfa is elválk levelétől. Bánatosan botorkál a ridég kaszárnyában, de bajnétjának „rózsafa a nyele” és „rá van írva a kisangyala neve.” Szeles, hideg őszben az otthonhagyott kedves emléke vigasztalja és melegen lelkiét. Az őrva madár, a hervadó virág az ő rokonai. Gondolatának hordozói meg a feljebbvalók

K ö n y ö k l é s

(Részlet KINCSES FERENC most készülő regényének első fejezetéből)

... Boldogan ment be a kollégiumba. Ma sikere volt. Pedig mennyi nehézséggel kellett megküzdnie. Hiszen nem könnyű dolog egy választás, ha csak holmi diákvezérségről is van szó. Hogy kiabált az a hülye Tóth, hogy ne őt válasszák meg, mert filoszemita. Ezzel akarták hitelét venni az ifjúság körében. És mindezt azért, mert ő tárgyilagosan meg merte mondani véleményét erről az egész dologról. Azt vetik a szemére, hogy nem fanatikus. De hát minek legyen az ember fanatikus olyan dologban, amit ésszel is meg lehet oldani. Ezt nem akarták egyesek elhinni neki. Még vizasztaló volt, hogy akadt néhány józanabb is a társaságban, aki nem kézigránattal és géppuskával akarja és tudja csak a rendezetlen ügyeket helyes mederbe terelni és szerencsére ezek hangadók voltak. Hogy dült-fült a kis tömzsi fekete Tóth, meg a szőke germántípusú Holczer: „Hová sülyedt az ifjúság, amikor már önmagát is eladja!” Hm! és ezen csendesen nevetett magában. Ha ti tudnátok, hogy adtam el magam és hogy vettem meg másokat!

Ilyenkor mindig csak mosolyogni tudott. Fillér nélkül, azt sem tudta mit fog másnap ebédelni és ezek a szerencsétlenek még megvesztegetésről beszélnek. De ő nem szokta búját-baját, nyomorát a világ orrára kötni. Jóllehet egy ruhája volt csak, azért ő mégis elegánsan jelent meg mindennap, bár nem szabó vasalta ki nadrágját, hanem maga préselte esténként feltő gonddal szalmazsákja alatt.

Ha pénze volt, gyorsan elköltötte. Ilyenkor a jobb helyeken mutatta magát, hadd lássák a többiek, hadd gondolják, hogy neki van.

Hányszor előfordult, hogy nem vacsorázott, vagy ha igen: öt deka szalonnát tíz deka barna kenyérral, de fiatal volt és a fiatalság előrenéző reményes nemtörődomségével ellelede a pillanatnyi bajokat és nem is érezte azokat. Most is amint hazafelé lépegetett, romantikus gyermekelke maga elé varázsolta mindazt, amit eddig álmódott és remélt ettől az élettől... És most mindent fényben látott úszni, körülötte hallotta a győzelmi trombiták harsogását és mint az alvajáró, átszellemült arccal ment hazafelé egyszerű szalmazsákjára...

Társai ritmikusan horkoltak, szomszédja éppen most fordult egyet, leverte takaróját. Szegény Pirók, talán az elmaradt vizsgájáról álmodik vagy derék apját látja a kaptafánál, amint fillérenként ütügeti össze a szerény pengőket. Szemét körülhordozta társain és örült... Keze különös erős akarással rántódott össze. Igen. Ezekért a fiukért fog dolgozni, ezekért a szegény, nyomorgó, de hallatlan életerejű diákokért, ezeknek az élete és célja lesz az övé és ezekkel fogja diadaltalra vinni az igazság és az erény zászlaját...

is, amikor társalog, parolázik velük a nótákban. A fegyelem nehéz, a koszt és a zsold kevés, a sok gyakorlat unalmas, de mindezeket túl ott él a vágy a kimenő, a kimaradás, majd később a szabadság és végül a leszerelés után. A katonai szolgálat végén pedig ott csillog a föld, a szív és a „végleges” szabadság.

Ezek a nóták végigvezetnek bennünket a falutól a városok katonaeletének minden fázisán keresztül ismét vissza a faluba, de ezen a szelíd úton kívül nem egyszer megcsillan bennük a magyar érzés, a magyar hősiesség, mely az orvul kiütött, könnyel, vérel és verejtékkel áztatott dicsőséges kard markolatát ropogtatva daccal dübörgi a trianoni poklok fele, hogy:

Ne bántsá a magyart!

Egy papirronggyal letérítettek bennünket a hadak útjáról, de nem tudták elvenni tőlünk azt a szent tudatot, hogy a magyar minden küzdelem és viszontagság közt is mindig élni fog.

Ez az óriási erő és biztatás sugárzik katonanótáinkból, melyeknek megmentéséből nemcsak a történelem, nemcsak a tudomány és irodalom fog gazdagodni, hanem ebből az ősi, hamisítatlan szellemből egy új Antheusz erejével az új, dicső nemzeti megújulás fog kisarjadni.

Daloljatok csak magyar katonák!

... hozzátok vissza az új hősök korát,
Mert hiszünk bennetek, mint gyerek a csudákban.
Katonák, katonák, magyar katonák!"

A nemzeti hadsereg bevonulásának tizötödik évfordulója alkalmával magyar szeretettel köszöntünk benneteket és kérjük a Mindenhatót: engedje meg, hogy ezután is mindig diadal és áldás kísérjen benneteket!

Vadlibák húznak...

Istenem... Istenem, a vadlibák húznak
az Isten malmai zúgnak... egyre zúgnak.

A tavaszi nyár jó... atán itt a tél is,
kérdézi a szívéd: mért van ez így, mért is?

Méрт jársz görnyedezve, méрт oly nagy az árnyad?
Méрт van, hogy mögötted mindjárt szellő támad?

Istenem, Istenem... a vadlibák húznak...
s a hulló levelek zúgnak... egyre zúgnak...

Molnár József.

Most már elfelejtette a fenti szobákban ugyanígy horkoló tehetősebbeket és csak ezeket a meggyötört, vizsga- és életgondokkal küzdő diákokat látta. A kis csoport egyre nőtt fantáziájában, már egész sereget látott és ezeknek a szürke, vánnyadt ruhájú embereknek az élén rohant elől ő, fáklyával a kezében: világitani és gyujtani akart...

Nótaszületés

Irta: **Király István**

Barkóczy István nem volt nemes, sem gróf, legkevesbé báró, hanem magyar ember a javából. Itt ringott bölcsője a nagy magyar pusztán, melynek fája is itt nőtt fel valamelyik homokbucka oldalára ültetett akácásban. Nem tapadt hozzá még egy mákszemnyi idegen folt sem. Nagyapja ott harcolt, mint zászlós úr, az első kőzött a 48-as szabadságharcban. Utána maradt a birtok, melyet apja jó gazdához méltóan még növelt is. István is szerette imádásig a földet. Megbecsülte, értett hozzá, megfogta maga az ekaszarvát, hogy megmutassa hogyan kell szántani. Kitenyészített lovai messzeföldön híresek voltak. Soha nem ismert fáradságot, személyesen nézett utána az aratásnak, hordásnak, cséplésnek. A fülemülékkel kelt és kedvenc lovára kapva bejárta az egész határt. A dombtetőn sokszor megállt és gyönyörűséggel szemlélte az aranyalászkokat ringató, hullámzó búzatengert. Ameddig ellátott, minden az övé volt.

Mégis hiányzott valami életéből. Hiányzott egy tiszta szempár, mely sugárzóan tudna rátekinteni, melyből erőt tudna meríteni... Hiányzott egy gyöngéd kéz, mely lesimítaná szélcibálta kócos haját és megtörölné verejtékező homlokát. Nagyon is érezte ezt és azt hitte, hogy már megtalálta Benkő Erzsikében, aki ott lakott a nyárfás út végén, abban a szép, piros tetős, muskátlis ablakú tanyában. Hej de sokszor megjárta Barkóczy ezt a nyárfás utat. Nem volt nap, hogy fel ne ült volna sárga hintójára. János bácsi az öreg kocsis, aki már apját is szolgálta, jól tudta már ilyenkor kötelességét. Nem kérdezte, hogy hova hajtson, csak hamiskásan mosolygott bajúsza alatt, hiszen ő is volt valamikor fiatal... Aztán közécsapott a két vasderesnek is csak úgy porzott a nyárfás a hintó után...

Azonban nem sokáig járt át zavartalanul Erzsikéékhez. Megjelent egy szép napon a háznál Pető András, aki gazdagabb is, idősebb is volt nála s aki nem lovagolt be a városi kávéház nagy üvegablakán, a cigány homlokára sem ragasztott százás bankót, ha szívét bánat szállotta meg. Ezért látta szívesebben az öreg Benkő, ha Erzsikéje oldalán nem a szerinte léha Barkóczy, hanem Pető forgolódik. Nyíltan is elárulta szíve aggodalmát, amikor István megkérte Erzsike kezét.

— Kikosaraztak! — sirt fel fájón a hideg valóság István szívében. Ettől kezdve reggelenkint nem igen köszöntötte a felkelő napot nyeregéből. Mindennap csak estefelé lehetett látni, amint sárga hintóval a város felé vágatott. Minden éjjel mulatott. Ő is azt tartotta,

mint ősei: „Aki búsul, bűjät borral öblögesse!” Kartyázott és ivott. Ha vesztett, fizetett; ha nyert, százast tett a cigány vonójára és úgy húzta a nótáit...

Egy éjszaka, amint hazafelé hajtattott, mámoros fejfel nézegette a csillagokat. Hányszor elnézte már őket máskor is és hallgatta néma meséjüket. Most is meséltek neki... meséltek Erzsikéről... Hirtelen rákiáltott kocsisára: „A nyárfásra hajts! Mégegyszer látni akarta Erzsikét, aztán... aztán... maga sem tudta, hogy mi is lesz azután.

Már az út kanyarulatából észrevette, hogy még ébren vannak a tanyán. Az ablakok világosak voltak.

— Talán éppen eljegyzésüket tartják, — gondolta magában.

A kapu előtt megállt a két deres, de most nem nyílt ki a kapu mindkét szárnya és Erzsike karcsú alakja sem jelent meg a tornácán, úgy mint valamikor.

Elkurjantotta magát hangos, borizú hangján: „Ha-hóóó!” Az elnyujtott hang elhalt a néma éjszakában és nem jött rá visszhang. Csak a Bodri, az öreg komondor ugatott vidáman, mint jólnevelt kutya szokott, amikor ismerőst érez a kapu előtt.

Jól tudta Barkóczy, hogy mit jelent ez. Már be sem engedik. Nincs neki már helye odabent. Talán szégyelte magát és halkán mentegetőzött a kocsisa előtt:

— Tán alusznak... vagy nem hallják...

János azonban jól látott és értett mindent. Pödört egyet öszbecsavarodott lelőgő bajúzsán s halkán, de érthető gúnnyal csak ennyit mondott:

— Vagy talán... nem is akarják...

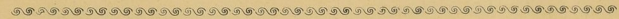
Barkóczy fejéből is elszállott a mámor, nem szólt semmit... felült a hintájára. Most már maga vette kezébe a gyeplőt és visszahajtott a városba. Felkeltette a kocsmáros, cigányt is kerített hamarosan és mulatozva énekelt egy új nótát, mely akkor született a szívéből:

Ki tanyaéja ez a nyárfás?

Nem hallik be a kurjantás?

Vagy alusznak... vagy nem hallják,

Vagy talán... nem is akarják...

Az adósság olyan mint a kisgyermek: ahol megszokott, nagyon nehéz onnét elűzni.

Figyeld meg! Rendszeren azok kérnek tőled kölcsön, akik a leg több pénzt kapták elsején.

A zálogházba először könnyelműen lépsz be. Milyen nehéz oda másodszor — amikor fizetni kell — visszatérni. Ezen még nem gondolkodtál?

A legnagyobb potyalesők szívják mindig a legjobb cigarettákat.

Ne hidd, hogy csak az az úriember, akinek pénze van. (L.)

Lovassy Andor könyve:

„Az Eiffel-torony árnyékában“

Él ez a könyv. Megdöbbentő mondatai vannak. Egyszerű képei jobban festenek le az apró tragédiákat, mintha hosszú regény, vagy propaganda célból költött érzelmes história volna. Messze élnek ennek a kis könyvnek az alakjai, a világraszóló Eiffel-torony árnyékában, de közvetlenül érezzük, hogy közülünk valók, hogy magyarok, hogy érték nekünk minden verejtékseppjük, amit odahullatnak a párizsi aszfaltra.

A szerző, aki maga is hosszú hónapokat töltött a „világ fővárosában“, meglepően nyílt szemekkel járt a rohanó bulvárokon, a diáknegyed macskaköves utcáin és a parkok romantikus alléiban. És ezzel a nyílt nézéssel magabafotografálta azokat az apró képeket, amelyekből az idegenben hősi kitartással tanuló magyar diákok könnyes filmje fonódik. Mert igazán nem sablon a hősi kitartás arra a sápadt bölcsészre, aki hazai kiló szalonnából tengődik, míg agya duzzadtra szívja magát a nyugati kulturából; vagy arra a jogászra, aki nappal kocsit mos a pályaudvaron és csak éjjel jut ideje a Corpus Jurisra.

Kétségtelen, hogy ez a diáksors és ennek momentumai állnak a könyv gerincében, de a tehetséges fiatal szerző a riporter fürge-ségével fordít egyet a lenscén és a hangos vígság s a virágok hazájába ragad bennünket. Van valami megható abban az igyekezetben, amellyel a „Nemzetek Ünnepe“ résztvevő magyar fiúk és leányok sikeres útjáról számol be és lelkesedő öröm csattan ki belőle, amikor látja, hogy a nizzai pálmák alatt eljáró csárdás és elénekelt magyar nótá hány francia szívét fordította felénk. Van ebben a könyvben novella, amelynek szomorú szépsége mindenkit megindít, van benne riport, amelyben a Filléres gyorsok temperamentumos magyarjainak Párizs-megrohanását finom szatírával húzza alá a szerző.

Amikor letesszük ezt a könyvet és hagyjuk, hogy hadd zsongjon bennünk a sok színes ötlet és eleven impresszió, gondolkodni kezdünk a szerző felől. Alig tudjuk elhithetni magunkkal, hogy a csendes tanári pálya vitte Lovassy Andort ezek felé a nagyszerű meglátások felé. Alig hisszük el, hogy a nebulókkal vesződő tanár-ember keze forgatta le ezt a remek filmet, hanem a világot járt utazó újságíró, a fölületes és széleslátású globetrotter riporter írta ezt a könyvet az itthon rekedtek okulására és gyönyörűségére.

A mult évi ifjúsági elnök képekkel ellátott csinos kiállítású könyvecskejéit lapunk olvasói a 150 P-os hí helyett egy pengőért rendelhetik meg szerkesztőségünkben. Az izléses és diszes könyv a „Kultúra“ könyvnyomdai műintézetből került ki.

B. G.

A pécsi egyetemi SZENT MÓR-KOLLÉGIUM lakóinak névsora az 1934—35. tanév I. felében

1. Andaltis Lajos	IV. jh.	54. Józsa Dezső	II. jh.
2. Bajzath Frigyes	II. oh.	55. Kamarás Béla	gy. t.
3. Barát György	II. jh.	56. Kecskés Tibor	III. bh.
4. Baráth Kázmér	II. oh.	57. Kelle József	V. oh.
5. Bán Endre	I. oh.	58. Kerécz József	I. oh.
6. Bánhegyi János	I. oh.	59. Keszei József	I. jh.
7. Bebesi Gyula	II. bh.	60. Ketskés László	I. jh.
8. Béla Pál	IV. bh.	61. Kékesy Antal	IV. bh.
9. Bodosi Mihály	sz. o.	62. Kéthely László	I. jh.
10. Bugledits István	II. oh.	63. Kincses Ferenc	IV. bh.
11. Csaba István	I. jh.	64. Király István	III. bh.
12. Cseh János	I. jh.	65. Kiss Dénes	V. oh.
13. Cseresnyés György	II. jh.	66. Kiss Zoltán	III. jh.
14. Csik Béla	I. jh.	67. Klébert Márton	III. oh.
15. Csik Diodor	II. jh.	68. Koch Gyula	I. bh.
16. Csinyát Gábor	III. jh.	69. Korpás János	II. oh.
17. Cspó Elemér	IV. oh.	70. Kovács Ferenc	II. jh.
18. Cskonyai György	sz. j.	71. v. Kovács Jenő	III. jh.
19. Csutorás Pál	V. oh.	72. Kovács Sándor	I. jh.
20. Deaky Andor	IV. jh.	73. Kostván Károly	IV. bh.
21. Dereskei Vince	I. jh.	74. Kozák Jenő	sz. j.
22. Dinka József	II. oh.	75. Kozma Endre	IV. jh.
23. báró Duka Géza	II. jh.	76. Kozma Zoltán	I. jh.
24. Ekhardt László	I. oh.	77. Králitz Gyula	III. jh.
25. Erhardt Kálmán	IV. bh.	78. Kriston Géza	sz. j.
26. Eszes László	III. bh.	79. Lantos László	I. jh.
27. dr. Fábian Ede	orvos	80. László György	III. oh.
28. Fehér Dénes	III. bh.	81. Lengei László	III. jh.
29. Forgács Jenő	IV. jh.	82. dr. Liposits Elemér	orvos
30. Galambos Tibor	IV. jh.	83. Litványi Sándor	III. oh.
31. Gálly Gyula	I. oh.	84. Lórodi Pál	II. jh.
32. Gárdos Béla	III. bh.	85. Lovassy Andor	gy. t.
33. Gáspár J. Zoltán	I. jh.	86. Major József	sz. o.
34. Gáspár Zoltán	IV. jh.	87. Makkos Ferenc	I. jh.
35. Geba Gyula	I. jh.	88. Marsovszky Emil	III. jh.
36. Geiszler Tibor	I. jh.	89. Marsovszky Lajos	III. jh.
37. Gijlum Kamilló	I. jh.	90. Masek Jenő	I. jh.
38. Gockler Imre	III. bh.	91. Matheovits Ferenc	III. jh.
39. Györffy László	IV. bh.	92. Mátéffy Pál	III. jh.
40. Györffy Tibor	I. oh.	93. Máthé Ernő	I. jh.
41. Halász Ödön	II. jh.	94. dr. Megyeri Jenő	tisztvt.
42. Hammer Ferenc	III. jh.	95. Milosevits Sándor	I. oh.
43. Hegedüs Béla	I. jh.	96. Molnár János	IV. oh.
44. Hegedüs László	II. oh.	97. Molnár József	I. oh.
45. Hermán Ferenc	III. oh.	98. Molnár József	III. bh.
46. Hodina Vilmos	I. jh.	99. Muity Imre	II. oh.
47. Honyák István	I. jh.	100. Nagy György	II. oh.
48. Horváth József	I. jh.	101. Nagy István	IV. oh.
49. Horváth Mihály	sz. j.	102. Nagy Lóránt	I. jh.
50. Imre László	IV. jh.	103. Nagy Zoltán	II. oh.
51. Irlinger László	IV. jh.	104. Nemes József	III. jh.
52. Jankovits Károly	III. jh.	105. Nemes Ödön	I. jh.
53. Jilek Emil	testn. t.	106. Obermayer Andor	II. jh.

107. Ollram Ferenc	I. bh.	133. Stefanits János	sz. o.
108. Osvald Miklós	II. jh.	134. Stefkovits Gyula	sz. j.
109. Ódor Imre	II. jh.	135. Svéda Pál	IV. bh.
110. Óhm Karoly	I. jh.	136. Szabó Árpád	V. oh.
111. Paulikovits Elemér	I. oh.	137. Szabó Sándor	I. jh.
112. Pellet Péter	I. jh.	138. Szánthó Mihály	sz. j.
113. Petróczy Zoltán	sz. o.	149. Szilágyi Imre	III. jh.
114. Peternelli Ernesto	lector	140. Szilágyi Lajos	I. jh.
115. Pinter Miklós	III. jh.	141. Szollár István	III. jh.
116. Prouza Vilmos	I. oh.	142. Szücs Andor	I. oh.
117. Pongrácz Imre	IV. jh.	143. Szvoboda János	II. jh.
118. Puchy Kornél	II. jh.	144. Tarján László	II. jh.
119. Rakóczy Jenő	I. jh.	145. Tóth János	sz. j.
120. Réthelyi József	IV. oh.	146. Tóth László	V. oh.
121. Ribianszky László	I. jh.	147. Uj János	IV. oh.
122. dr. Riedelmayer István	orvos	148. Ujváry Géza	II. oh.
123. Rosos Odán	IV. jh.	159. Varga István	IV. bh.
124. Rugonfalvy Károly	I. oh.	150. Varga Ottó	II. jh.
125. Sanits László	IV. jh.	151. Varsányi János	I. jh.
126. dr. Schwarcz Pál	orvos	152. Váci Béla	I. oh.
127. Schwendtner István	tanár	153. Váradi Sándor	I. oh.
128. Sebestény László	IV. jh.	154. Veress Zoltán	I. oh.
129. Silhavý József	I. oh.	155. Vogel Jenő	sz. o.
130. Silhavý Tibor	I. jh.	156. Wathy István	II. jh.
131. Sodorits József	III. bh.	157. Wéber József	I. jh.
132. Sörös Géza	II. oh.	158. Wilhelm Dezső	IV. bh.

Igazgatói közlések

1. A Szent Mór-kollégiumban hivatalosan megtörtént felvétel az egyetemi hallgató urakra, illetve a városi öregek és a MAURINUM-ra *egész évre* kötelező, amint ezt az évről-évre kiadott tájékoztató is jelzi. Nem helyes tehát és nem is engedhető meg év közben a lakásváltoztatás; legfeljebb egészen indokolt esetben, de mindenkor a szülő kérésére a kollégiumi Igazgató hozzájárulásával.

2. Az egyetemi tanulmányok sikere érdekében feltétlenül kívánatos, hogy a felvett növendék a tanulmányok idejét Pécssett a MAURINUM-ban töltsse. Az igazgatóság nem szívesen veszi főleg az év közben történő eltávazásokat. Az egyetemi és maurinumi könyvtár használata, nemkülönben a tanulmányokba való elmerülés lehetősége is Pécshez köti a kollégista egyetemi hallgatókat.

3. A díjtétel megfizetése minden felvett kollégistát (ill. szüleit) a teljes egyetemi évre kötelezi. Januári otthontartózkodás címén a Kollégium semmi díjmérséklést nem adhat. Ne is tessék kérni.

4. A MAURINUM igazgatósága e felében is megrendezte a repetitoriumot; az egyetemi tananyagának egy-egy hétre felosztott részletét erre alkalmas, idősebb, rendszeren az illető tantárgyból kitűnően szigorlatozott kollégista úr vezetése mellett. Sajnos nem minden kollégista növendékünk járt el a repetitorium óráira.

5. A MAURINUM igazgatósága a félévek végének utolsó hónapjában, tehát november hó 20-tól december hó 20-ig — a súlyosan indokolt esetek kivételével — nem ad éjféli utánra kimaradást.

6. Minden lehetőség szerint szorgalmazza a Klub-életet is. Ezért rendeztük be az ebédlő melletti kasszinót és büféit, hogy félégi esti örökben ne kelljen a kollégistáknak minden kicsinységért a városba menni.

S P O R T R O V A T

A MAURINUM és a sport

A vallás, tudomány és a nemes sport nem ellenkeznek egymással, hanem egymást kiegészítve, közösen, az emberi tökéletesedés felé vezetnek. Kollégiumunkban is megvan minden, ami a lelki és szellemi nevelés mellett, a testi edzettségre és ügyességre irányul. A napközi tornagyakorlatok, a működő Sport-Kör és szakosztályai, a modernül berendezett sport- és tornaterületek is mind ezt célozzák.

Kollégiumunknak nem egy országos, sőt európai híré atlétája van. Ilyenek: *Bodosi Mihály*, főiskolai világbajnok, aki f. évi apr. 15-én a Maurinum pályáján 200·5 cm-es eredményével a legjobb európai magasugró eredményt érte el; *Bebesi Gyula*, aki nemrégiben országos ifjúsági magasugró bajnok lett; dr. *Megeryi Jenő*, aki 7·41 m-es távolugrásával szerezte meg az országos bajnokságot; *Irlinger László* (180 cm. magasugrás); *Hegedűs László* (170 cm. magasugrás); *Józsa Dezső* (45·60 m. diszkoszvetés); *Fehér Dénes* (12·20 m. súlydobás) stb. nevei mind ismeretesek ma már sportkörökben. Atlétáink nemcsak országos versenyekről hoztak babérokat, hanem nem egyszer külföldről is.

A pécsi egyetemi Szent Mór-kollégium hatéves mult után vívta ki magának a díszes „ELSŐ MAGYAR SPORTKOLLEGIUM” nevet Magyarországon.

A Maurinum lelkiek és szellemiek terén erős, de testileg is edzett férfiakat akar nevelni a magyar közéletnek.

* *

A Maurinum futbalcsapata győzött a két kollégium mérkőzésén

Mórok—Móricák 2:1 (0:1). Sport Körünk játékosztálya ezidén rendezte meg első ízben a felsőbbévesek és az elsőévesek mérkőzését. A mérkőzés nagy meglepetéssel kezdődött: az elsőévesek adták az első gólt. Hiába volt az öreg mórok minden igyekezte, az első félidőben nem tudtak felülkerekedni. A második félidőben azonban a móricákban is feltámadt a lelkiismeret és a tekintélytisztelő alapján győzni engedték az öregeket. Állítólag csak az igazi nagyság előtt voltak hajlandók meghajolni. Ilyen volt *Bodosi*, akinek megengedték, hogy halójukba rugja a labdát.

Maurinum—Nagy Lajos kollégium 2:1 (2:0). A Maurinum futbalcsapatának dicsősége volt ez a mérkőzés. Nem hiába lelkesítette őket még szeretett Igazgatónk is. A Nagy Lajos kollégium megverése azért is nagy diadal, mert náluk *Halas*, *Drosnyák*, *Bajor*, *Kiss* stb. szerepeltek, akiket mint a PEAC kiváló játékosait ismerünk. A Maurinum csapatából nagyszerű formában voltak: *Iszalg*, *Varga* és *Verbóci*. A gólokat *Sodorits* és *Hegedűs* lölték.

A mecsekszabolcsi eredményt nem áruljuk el. Világra szóló győzelmiüknek már a következő napokban mutatkoztott az eredménye, amennyiben az *Ujpestet*, *Ferencvárost*, *Rapidot*, *Juventust* és *Arsenált* megelőzve meghívást kaptunk egy nagysz.

básu tûrara: Mecsekszabolcsra. Hosszú és viszontagságos utazás után fáradt és kimerült csapatunk a pályán ugyan nem, de a borospoharak és a mecsekszabolcsi szépnem között annál jobban megállta helyét. A pályán eltöltött fölényünk a táncteremben bontakozott csak ki teljes mértékben. Velünk tûrázó szenvedélyes atlétáink hazafelé stafétaversenyt rendeztek a bányászokkal, amelyet természetesen nagy fölényrel nyertünk. Különösen kiváló hosszútávutónk (Sodi) tett ki magáért, amennyiben utolsóinak indulva rövid másodpercek alatt kilométeres előnyre tett szert. A verseny áldozata Varga Ottó nadrágia volt.

Ilyen előzmények és nagy sikerek után joggal remélhetjük, hogy a szakosztály működése ezután is eredményes lesz és hogy még sokszor fog szerepelni a nyilvánosság előtt.

Sodorits József.

MOST A SZERKESZTŐ BESZÉL

Király. Jó. Hasonlókat várunk. Kár, hogy nem ügyelsz eléggé stílusodra és helyesírásodra.

Kovács. „S.O.S.” című komoly gondolkodást eláruló cikket megkaptuk, azonban nem tudtuk összeegyeztetni első számunk irányával. Számítunk rád.

Szilágyi Lajos. Szeretettel köszöntünk. Te vagy az első elsőéves, aki bátran kopogtattál. A „Ködképek” finom és mély gondolatai tehetséget sejtetnek, sajnos azonban a kifejezés még itt-ott akadályokba ütközik. Az „Alkonyati bíbor ködben” c. már sokkal dallamosabb és gördülékenyebb. Egyszer majd személyesen meg fogjuk beszélni a továbbiakat.

Molnár. Nahát, nahát! Te nem mondtad, hogy ilyet is tudsz. Máskor is számítunk rád. Legközelebb majd részletes kritikát fogsz kapni.

Makkos. „Anyám kendője” c. kedves írásod kisdéd simítások után jönni fog.

Mindenkit hívunk és várunk. Ha ti adtok, mi is többet és jobbat tudunk adni.

„MAURINUM”

A PÉCSI EGYETEMI SZENT MÓR-KOLLÉGIUM IFJÚSÁGI LAPJA

Kézirat gyanánt. — Megjelenik egy évben ötször.

Felelős szerkesztő: LOVASSY ANDOR.

Kiadja: a pécsi Szent Mór-Kollégium.

Felelős kiadó: KINCSES FERENC.

Egyes szám ára kollégistáknak 20, idegeneknek 50 fillér.

Előfizetési díj egész évre 2 P.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pécs, Szent Mór-Kollégium.

MÓRIC

FRISS MÓR — HU — MOR

KÉZIRAT

Felelős kiadó
az Ifjúsági
Kör

Világszerte rettegett sajtóorganum.

Felelős szerkesztő LOVASSY ANDOR

A Mór — Hu — Mor

multja, jelene és jövője

„Világszerte rettegett sajtóorganum”-unk a kollégiummal egykoru lévén megkezdte immáron VI. iskolaévfolyamát. Négy éven át ez a kis lap könyvatos sokszorosításban évenként egyszer jelent meg. Az elmúlt évben — hála és köszönet jötevőinknek — már nyomtatásban adtunk öt számot. Hány megsértődést, hány félreértést kellett elsimítanunk! Miért? Azért, mert nem támogattok és nem értettek meg bennünket. Idegenkedtetek tőle. Pedig ez a lap a miénk, a tiétek. „Engem pedig ne szerkesszettek ki,” „Enrólam ne írjatok, mert...”, stb. hasonló kijelentésekkel természetesen nem lehet sokat elérni.

Mi nem akartunk és nem is akarunk megsérteni senkit. Mi a szívünket adjuk és mosolyt akarunk csalni arcotokra és küzdelmes életetekre.

Lássátok meg a csipkelődések közt is a napsugarat, a mosolyt és a fiataliságot.

Ötletekkel, derúvel támogassátok munkánkat. Fogadjátok olyan szeretettel, amilyennel mi adjuk néktek.

Ne legyen ez a lap elolvasás után szemébe dobott papiros. Legyen a Mór-Hu-Mor diákéletünk és kollégiumi éveink maradandó kedves emléke és ifjúságunk mosolygásának aranyos derüje.

E lap jövője tőletek függ. Ne hagyjátok!

Kisért a múlt...

Ballag már a négy király tovább — tovább...
Isten veled te szép volát, tovább — tovább!
Ez út a tönk szélére visz:
Huszonegyet ha fog a skiz, tovább — tovább.
Miért mondtam tuletroát...

Segít engem a hús-tarokk, tovább — tovább,
S utolsót üt majd a pagát, tovább — tovább,
S a skiz majd mindent elsöpör,
Tönkre tesz ez a dupla kör, tovább — tovább,
Zálogba megy majd a kabát...

A móríckák tíz-parancsolata

1. Gólya! te vagy a legkisebb, tehát ne feledd, hogy az úr csak a másodosztálynál kezdődik!
2. Minden idősebbet előre köszönts!
3. Öregek társaságában az asztal végére kustulj. Ritkán szólj és keveset!
4. Légy illedelmes és figyelmes. Tarcád óránként töltsd meg cigarettával és szívesen kínálj!
5. Szíved és erszényed legyen nyílt mindig az idősebbek számára!
6. Ne légy önző. Ha csomagod jön, tartsd szem előtt e közmondást: „Ökör eszik magában.”
7. Légy udvarias: szerelemben lemondó, kártyában vesztes!
8. Az öregek nappali álmait zavarni ne merészeld!
9. Előadásokra eljárj s katalógusoknál ird be nevünket!
10. Szeresd az irodalmat és tudományt, következőleg felülfizetésekkel támogasd lapunkat!

Kelt mint fent.

— Öreg mórók. —

Éjszakai párbeszéd a kollégiumban az őszi garden-party után

- Mondd csak öregem, nem tudod hol lakik a Fejér Dini?
- Te hülye. Hisz te vagy az!
- Azt én is tudom, csak az nem tudom, hogy hol lakom.

Mikulásra

sokgyermekes családhoz jutányos áron házhoz megyek rémisztő hangommal.

K. Marci.

SZIGORLATON

— Professor: Beszéljen a lucrum camerae-ről.

— Stephanics: Az kérem a fényképezésnél nélkülözhetetlen sötét kamra.

TALÁLÓS KÉRDÉS

— Ugrik és költ. Mi az?

Bebessy.

„Tessék megvizsgálni a pécsi Maurinomot. Mi úgy tudjuk, hogy ott is szép számmal laknak akik rendszeres katonai kiképzésben részesülnek s egykor minket akarandnak elpáholni...”

(Kivonat a Népszövetséghez beadott jugoszláv füllentésekből.)

MIT HOZ? A MIKULÁS

Igazgatóknak: jó kis Móríckákat.
Gondnoknak: virgácsot.
Hódító-Kovácsnak: szinpadi sike-reket.
Prouzáéknak: kártyát.
Váciaknak: hangot.
PEAC-istáknak: nagyobb szobát.
Máthénak: hangfogót.
Dinkának: golyóálló mellényt
Amor-nyilak ellen.
Klébertnek: hangszórót.
Verbőcinek: gyerekszobát.
Bugledicsnak: ludtalpbetét.
Ifjúságnak: korlátlan kimaradást és adósság elengedést és nagy-szerű kollokviumokat.

ÖBEBESSYSÉGE

LEGÚJABB RIGMUSAI

Lovassy Andor,
A vén kalandor.

Kincses Ferenc,
Szőkött feygen.

Ifjúságunk memoranduma
Ezután is gyenge link duma

Bebessy Gyula
Nem is oly mula.

(Az utóbbit nem Ő költötte, de véleménye szerint „ez se rossz vers.”)

MÓR-HUMOR SPORT ROVATA

ELŐNYVERSENY. Félvázáró távívászat a „Kakuk“-ban. Előnyadók: Weisz Dénes (csak az 5. liter után) és Hegedüs Laci (aki a 3. liter után kezdi a versenyt). Indulhatnak nem bajnokok és a „Muszáj Inni Asztaltársaság“ ujonnan belépő tagjai. A verseny után egyensúly-gyakorlat a Tettyén át. *Díjazás:* I. egy napi pihenő lavórral és két aszpirinnal. II. ugyanaz aszpirin nélkül. III. ugyanaz lavór nélkül.

Kinek a nótája?

Bodosi: Árok, árok, de mély árok, átugrottam mostanában...

Litvanyi: Barátom a Manó, kicsi vagyok én...

Manó: Nagyra nőttem nem bírom a Litványit...

Szilágyi: Tíz-husz gombóc nem a világ.
Lovassy: Az Eiffel-torony árnyékában születtem...

Kincses: Ellopták a hazimat, mégse vagyok ehés...

Kecskes: Nemzetörnek óh mi jó a dolga...

Bán: Bemásznék, kimásznék...

Lantos: Zalogát adtam már én is...

Prouza: Hogyha vesztek, van még aki fizesse...

Verbőczy: Azt mondják, hogy ingyenélő vagyok én...

Duka: Drága, mégis a büffébe járok én...

Ujvári: Megváltoztam, nem az vagyok, ki voltam...

Zoli bácsi: Kővér vagyok, mégse hagy-nak aludni...

Gondnok: Lesz még szülő, lágy kenyér...

Igazgató: 1. Tanuljanak, tanuljanak, abból fognak élni...

2. Nem jó, nem jó, minden este a városba kijárni...

NYILT-TÉR*

Felhívás: Kerécz József oh. úrnak. „Gyere haza, nem fogsz ki-kapni.“

* E rovatban közöltekért nem áll jót a Szerkesztőség!

ÜZENETEK

Idealista: Hogy kinek van pénze, azt ilyen nyiltan nem mondhatjuk meg. Küldjön be egy válaszbélyeg-gel ellátott megcímezett borítékot és két, ugyancsak bélyeggel ellátott képes levelezőlapot s akkor majd postafordultával válaszolunk.

„Leégtem“. Annyi baj legyen. Nekünk sincs.

F. Dénes: Sorsjegye nem nyer. Mondjon le!

Pistuka: Bravó! Bravó! Bravisszímó! Nahát! Nahát! Ergő, morgó, vigyorgó!

„Sürgős“. Más hely nem lévén, itt közöljük elrettentő példaként:

„Helyes kislány Ágnes,
Szíve igaz mágnes.“

Kérjük, hogy hagyjon fel a vers-írással; mondtuk már elégszer, hogy vicceket kérünk. Jobb volna, ha ehelyett tanulna, vagy más ipari foglalkozást próbálna. Garantáljuk, hogy sohasem fog ebből megélni.

Andalics. Irj jobbakat!

„A türelmes ember addig főzi a követ, még leves nem lesz belőle.“
(Néger közmondás.)

Nyomatott a Kultúra Könyvnyomdai Müintézetben, Pécs. Felelős vezető Mayer A. Géza

FELELŐS SZERKESZTŐ: **LOVASSY ANDOR**

TARTALOM:

A Kormányzó Úr névünnepe. *Svéda Pál.*
„Maurinum“-unk az élet útjain. *Dr. Vargha D.*
A magyar katonanóta. *Lovassy Andor.*
Vadludak húznak. (Vers.) *Molnár József.*
Könyöklés. *Kincses Ferenc.*
Nótaszületés. *Király István.*
Könyvekről. — Hivatalos közlemények.
Sportrovat. — Szerkesztői üzenetek.
„MÓRIC“ — **FRISS MÓR-HU-MOR**